

1. Esimene väide, et EKP rikkus hageja õigusi, kuna ta ei käsitlenud hageja taotlust ühes kõikehõlmavas otsuses, milles oleks võetud arvesse kõiki asjakohaseid õiguslikke aspekte, täpsemalt seda, et EKP jättis tähelepanuta teatavad teabega tutvumise õiguslikud alused, et EKP heitis kunstlikult kõrvale teatavad teabega tutvumise õiguslikud alused, et ta tõlgendas üldsuse dokumentidega tutvumise korda vääralt viisil, mis pigem piirab kui laiendab nendega tutvumist ja läbipaistvust, et ta ei tõlgendanud ega kohaldanud kõiki teabega tutvumise kordasid ühetaoliselt, et ta ei esitanud sobivat põhjendust, et ta tegi vea eraldi otsuse vastuvõtmisega tutvumisõiguse võimaluste kohta vastavalt SSMR⁽¹⁾ artikli 22 lõikele 2 ja SSMFR⁽²⁾ artikli 32 lõikele 1, et ta jättis vääralt arvesse võtmata tõhusa kohtliku kaitse põhimõtet vastavalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklile 47 ja et ta võttis endale õigusvastaselt kohustuse mitte avaldada konfidentsiaalset versiooni hinnangust maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise kohta.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsus on ebapiisavalt põhjendatud ja selles on tehtud ilmseid hindamisvigu, kuna puuduvad mõistetavad põhjendused ja selgitus, miks tuleb FOLTF-ECHA hinnangust teatud osad kustutada.
3. Kolmas väide, et EKP tõlgendas ja kohaldas vääralt EKP otsuse üldsuse juurdepääsu kohta⁽³⁾ artikli 4 lõike 1 punkti c, SSMR artiklit 27, CRD IV⁽⁴⁾ artiklit 53 ja Euroopa Kohtu kohtuotsust Baumeister.⁽⁵⁾
4. Neljas väide, et EKP tõlgendas ja kohaldas vääralt EKP otsuse üldsuse juurdepääsu kohta artikli 4 lõiget 2.
5. Viies väide, et vaidlustatud otsuse tegemisel on rikutud menetlusnormi, kuna EKP ei võimaldanud vaidlustatud otsuse vastuvõtmise menetluses toimikuga tutvumist Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 41 alusel.

⁽¹⁾ Nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriulesanded seoses krediitiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT 2013, L 287, lk 63).

⁽²⁾ Euroopa Keskpanga 16. aprilli 2014. aasta määrus (EL) nr 468/2014, millega kehtestatakse raamistik Euroopa Keskpanga, riiklike pädevate asutuste ja riiklike määratud asutuste vaheliseks koostööks ühtse järelevalvemehhanismi raames (ühtse järelevalvemehhanismi raammäärus) (ELT 2014, L 141, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Keskpanga 4. märtsi 2004. aasta otsus üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Keskpanga dokumentidele (ECB/2004/3) (2004/258/EÜ) (ELT 2004, L 80, lk 42).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv nr 2013/36/EL krediitiasutuste tegevuse alustamise ning krediitiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalve kohta, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT 2013, L 176, lk 338).

⁽⁵⁾ Euroopa Kohtu 19. juuni 2018. aasta kohtuotsus Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht vs. Ewald Baumeister (C-15/16, EU:C:2018:464).

26. detsembril 2022 esitatud hagi – Ordre néerlandais des avocats du barreau de Bruxelles jt versus nõukogu

(Kohtuasi T-797/22)

(2023/C 63/79)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Ordre néerlandais des avocats du barreau de Bruxelles (Brüssel, Belgia) ja veel kümme hagejat (esindajad: advokaadid P. de Bandt, T. Ghysels, J. Nowak, T. Bontinck A. Guillerme)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 6. oktoobri 2022. aasta määruse (EL) 2022/1904, millega muudetakse määrust (EL) nr 833/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Venemaa tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas, artikli 1 punkt 12 ja nõukogu 16. detsembri 2022. aasta määruse (EL) 2022/2474, millega muudetakse määrust (EL) nr 833/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Venemaa tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas, artikli 1 punkt 13 osas, milles nendega asendatakse ja muudetakse vastavalt nõukogu 31. juuli 2014. aasta määruse (EL) nr 833/2014, mis käsitleb piiravaid meetmeid seoses Venemaa tegevusega, mis destabiliseerib olukorda Ukrainas, artikli 5n lõiget 2 ja lõikeid 4–12 ning seejärel artikli 5n lõiget 2 ja lõikeid 4–11 õigusabiteenuste osutamise seoses;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud vastavalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklites 7 ja 47 ette nähtud põhiõigust eraelu puutumatusel ja põhiõigust pöörduda kohtusse, kuna üldine keeld osutada õigusabiteenuseid kujutab endast riivet kõigi õigussubjektide õigusesse pöörduda oma advokaadi poole õigusabi saamiseks ning kutsesaladuse põhimõtet ja advokaadi sõltumatuse põhimõtet.
2. Teine väide, et on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet, kuna üldine keeld osutada õigusabiteenuseid ei ole sobiv selleks, et saavutada liidu õiguspäraseid eesmärke Venemaa ja Ukraina vahelises konfliktis, ning läheb kaugemale, kui on nende eesmärkide saavutamiseks rangelt vajalik.
3. Kolmas väide, et on rikutud õiguskindluse põhimõtet, kuna kehtestatud üldine keeld osutada õigusabiteenuseid ei ole ei selge ega täpne ega võimalda selle kohaldamist kuidagi ette näha.

28. detsembril 2022 esitatud hagi – Ordre des avocats à la cour de Paris ja Couturier versus nõukogu

(Kohtuasi T-798/22)

(2023/C 63/80)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Ordre des avocats à la cour de Paris (Pariis, Prantsusmaa), Julie Couturier (Paris) (esindaja: advokaat L. Donnedieu de Vabres)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tunnistada end pädevaks lahendama käesolevat tühistamishagi, leides, et tema pädevus teostada täielikku õiguspärasuse kontrolli ELTL artikli 215 alusel vastu võetud määruse üle, millega rakendatakse ÜVJP raames vastu võetud liidu seisukohti, ei ole mingil määral piiratud;
- tunnistada nende hagi vastuvõetavaks ELTL artikli 263 neljanda lõigu alusel;